

Dosarul nr. 3-154/22
2-22057546-02-3-22042022

H O T Ă R Ă R E
În numele legii

27 februarie 2023
Chișinău

mun.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al
Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:
Președintele completului
Judecătorii
Grefier

Anatolie Minciuna
Ecaterina Palanciuc și Veronica Negru
Marina Samatiuc

examinând, în ședință de judecată publică, în ordinea contenciosului administrativ, acțiunea înaintată de Tamara Chișca-Doneva împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind contestarea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.48/4 din 29.03.2022 ”Cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea perchezițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva, de la Curtea Supremă de Justiție” și a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.81/6 din 15.04.2022 ”Cu privire la suspendarea din funcție a unui judecător”,

A C O N S T A T A T :

La data de 22 aprilie 2022, Tamara Chișca-Doneva a depus la Curtea de Apel Chișinău acțiunea îndreptată către Consiliul Superior al Magistraturii privind contestarea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.48/4 din 29.03.2022 ”Cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea perchezițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva, de la Curtea Supremă de Justiție” (f.d.2-12, vol.I).

La data de 13 mai 2022, Tamara Chișca-Doneva a depus la Curtea de Apel Chișinău acțiunea îndreptată către Consiliul Superior al Magistraturii privind contestarea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.81/6 din 15.04.2022 ”Cu privire la suspendarea din funcție a unui judecător” (f.d.2-13, vol.II).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2022, s-a conexasă într-un singur proces, cauza de contencios administrativ nr.3-181/22 la acțiunea înaintată de Tamara Chișca-Doneva împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind

contestarea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.81/6 din 15.04.2022 ” Cu privire la suspendarea din funcție a unui judecător”, la cauza de contencios administrativ nr.3-154/22 la acțiunea înaintată de Tamara Chișca-Doneva împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind contestarea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.48/4 din 29.03.2022 ”Cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea perchezițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva, de la Curtea Supremă de Justiție”, atribuindu-i-se numărul unic 3-154/22 (f.d.55-57, vol.I).

La data de 04 iulie 2022, Tamara Chișca-Doneva a depus la Curtea de Apel Chișinău o acțiune concretizată (f.d.73-84, 109 vol.I).

Prin încheierea protocolară a Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2022, s-a atras în proces în calitate de terț - Procuratura Generală (f.d.109, vol.I).

Istorie nelitigioasă a procedurii:

În motivarea acțiunilor înaintate reclamanta a indicat că, are calitatea de magistrat din anul 1987, fiind aleasă în funcție de judecător la Alegerile locale generale din 20 iunie 1987 în Judecătoria raională Hîncești. În anul 1995 a fost transferată la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău. În anul 1996 a fost numită în funcția de judecător la Curtea de Apel a Republicii Moldova. Prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 255-XV din 20 iunie 2003, a fost numită judecător la Curtea Supremă de Justiție. Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 2284-111 din 25 martie 2005, i-a fost conferit Gradul superior de calificare al judecătorului.

Reclamanta este decorată cu diplomele de onoare a Consiliului Superior al Magistraturii, Parlamentului Republicii Moldova și cu distincție de stat a Republicii Moldova „Gloria Muncii”.

Prin Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr. 616/30 din 9 octombrie 2012 și nr. 841/37 din 19 decembrie 2017, i-au fost conferite titluri onorifice „Veteran al sistemului judecătoresc” și „Decan al autorității judecătorești”.

Prin hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 30 din 12 martie 2021, a fost numită în funcția de vicepreședinte al Curții Supreme de Justiție, președinte al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ pe un termen de 4 ani.

În activitatea de judecător din anul 1987 până în prezent în privința Reclamantei nu au fost aplicate sancțiuni disciplinare ori alte măsuri de constrângere.

La data de 29.03.2022, Consiliul Superior al Magistraturii a emis Hotărârea (dispozitiv) nr. 48/4 „Cu privire la sesizarea Procurorului general interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea perchezițiilor în

privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva, de la Curtea Supremă de Justiție” prin care a hotărât:

1. Se admite sesizarea Procurorului general interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea perchizițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva, de la Curtea Supremă de Justiție.

2. Se eliberează acordul pentru efectuarea perchizițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva, de la Curtea Supremă de Justiție pentru bănuiala săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 330² alin. (2) din Cod Penal.

Ulterior, la data de 15 aprilie 2022, Consiliul Superior al Magistraturii a emis Hotărârea nr. 81 /6 „Cu privire la suspendarea din funcție a unui judecător” prin care a decis: judecătorul Tamara Chișca-Doneva, vicepreședinte al Curții Supreme de Justiție, președinte al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 330² alin.(2) din Codul penal al Republicii Moldova, se suspendă din funcția administrativă, pînă la adoptarea hotărîrii definitive pe cauza dată.

Menționează că, Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 48/4 din 29.03.2022 „Cu privire la sesizarea Procurorului general interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea perchizițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva, de la Curtea Supremă de Justiție” și Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 81/6 din 15.04.2022 „Cu privire la suspendarea din funcție a unui judecător” contravine principiului constituțional prevăzut la art. 116 al Constituției, care prevede că, judecătorii instanțelor judecătorești sînt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii, art. 18-20 al Legii cu privire la statutul judecătorului.

Prin urmare, hotărârile prin care Consiliul Superior al Magistraturii își expune acordul pentru pornirea urmăririi, efectuarea acțiunilor și aplicare a măsurilor de reținere, de aducere silită, de arestare sau de percheziție a judecătorului trebuie să fie proporționale, legale și motivate.

Hotărârea nr. 81/6 din 15.04.2022 este ilegală, deoarece contravine prevederilor normelor de drept material, și anume: contravine prevederilor art. 16 alin. (5¹) din Legea privind organizarea judecătorească nr. 514-XIII din 06.07.1995, art. 91 alin. (2) din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție nr. 789 din 26.03.1996, art. 24 al Legii cu privire la statutul judecătorului, astfel, prevede posibilitatea suspendării din funcție de judecător a unui judecător, însă nu prevede posibilitatea suspendării judecătorului din funcția administrativă.

Hotărârile contestate ale Consiliului Superior al Magistraturii constituie o ingerință în drepturile reclamantei în calitatea de judecător, în special, în garanția inviolabilității și inamovibilității acestuia.

La emiterea hotărârilor contestate a fost încălcat și art. 14 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului care prevede că judecătorii au dreptul că

beneficieze de drepturile și libertățile consacrate de Constituția și legislația Republicii Moldova.

În conformitate cu prevederile art. 21 Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Astfel, legea permite o anumită ingerință în drepturile persoanelor în cazurile și condițiile stabilite de lege, însă ingerința în aceste drepturi trebuie să fie proporțională.

Principiul proporționalității este un element organic al statului de drept, în cele din urmă, principiul proporționalității se referă la faptul că, măsurile de ingerință în drepturile persoanei ar trebui folosite cu atenție și numai atunci când este cu adevărat urgent, deci puterea publică nu ar trebui să intervină în drepturi mai mult decât este necesar.

Astfel, proporționalitatea măsurii previne interdicția excesului. Principiul proporționalității este un mijloc de cântărire.

Testul de proporționalitate se realizează pe verticală, iar lipsa unui element eșuează testul și denotă ilegalitatea actului administrativ individual defavorabil. În conformitate cu aceasta, o măsură oficială întreprinsă de autoritățile publice și instanța de judecată este proporțională dacă: are un scop legitim, este potrivită, necesară și rezonabilă.

Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 48/4 din 29.03.2022 și nr. 81/6 din 15.04.2022 nu conține motivarea scopului, caracterului potrivit, necesar și rezonabil al deciziei luate de suspendarea sa din funcție administrativă. Fiecare măsură autorizată de Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să fie motivată din punct de vedere al proporționalității.

În speță, Consiliul Superior al Magistraturii a decis, fără o motivare a necesității intervenirii în cariera judecătorului, dispunerea autorizării percheziției în privința reclamantei și suspendării din funcție de vicepreședinte al Curții Supreme de Justiție, președinte al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție.

Menționează că, Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 48/4 din 29.03.2022 și nr. 81/6 din 15.04.2022 sunt acte administrative individuale defavorabile ilegale, ce au un puternic substrat politic și reprezintă expresia ingerinței politicului în autogestiunea puterii judecătorești.

Prin urmare, actele administrative defavorabile contestate în acest dosar sunt motivate politic. Emiterea actelor administrative contestate nu au avut drept scop realizarea unor acțiuni conforme cu justiția și statul de drept, ci au avut drept scop

obținerea acordului pentru pornirea unei cauze penale, ca mai apoi acest fapt să servească drept motiv pentru înlăturarea reclamantei din funcție pentru o durată nedeterminată.

Astfel, comunică instanței de judecată că numirea reclamantei prin hotărâre a Parlamentului Republicii Moldova nr. 30 din 12 martie 2021, în funcția de vicepreședinte a Curții Supreme de Justiție, Președinte al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a deranjat anumiți actori politici, care au ieșit cu critici împotriva numirii reclamantei în această funcție.

Deși numirea reclamantei în această funcție s-a efectuat pe baza principiului meritocrației și conform procedurilor prevăzute de legislație, o parte din liderii politici au preluat subiectul numirii și aflării reclamantei în funcție administrativă a Curții Supreme de Justiție ca instrument de luptă politică cu alte forțe politice. Cu toate acestea, reclamanta nu a avut nici o legătură cu luptele politice, iar numirea ei a fost un act firesc de auto-administrare judecătorească.

În pofida faptului că numirea reclamantei în funcție administrativă la Curtea Supremă de Justiție, a avut un caracter tehnico-juridic, în Parlamentul Republicii Moldova reprezentanții forțelor politice care acum sunt la guvernare, au avut o aversiune puternică față de numirea reclamantei în funcție.

Astfel, actualul ministru al justiției, Sergiu Litvinenco, care la data numirii reclamantei în funcție, era deputat în Parlament, a folosit acest subiect în scopuri politice și i-a acuzat pe unii deputați de „împărțeață a judecătorilor” și a cerut încă la începutul ședinței Parlamentului ca subiectul să fie exclus de pe ordinea de zi. Apoi, decizia de numire a reclamantei în funcție a fost criticată dur de către actualul ministru al justiției și membru de drept în Consiliul Superior al Magistraturii, Sergiu Litvinenco.

Mai mult, la acea dată actualul ministru al justiției, a declarat că „Iată că în loc de tragerea la răspundere penală, asistăm la promovarea doamnei Tamara Chișca-Doneva în funcția de vicepreședinte al Curții Supreme de Justiție”. Aceste declarații erau făcute în condițiile în care, reclamanta nu a comis și nici anterior nu săvârși-se careva acte ilegale.

Totodată, la data numirii reclamantei în funcția de vicepreședinte a Curții Supreme de Justiție, deputații care făceau parte din partidul care acum este la guvernare în Republica Moldova, au părăsit ședința Legislativului.

Evident că, în condițiile în care din start s-au opus numirii reclamantei în funcție și aveau o atitudine ostilă față de aceasta, atitudine dictată de scopuri politice, străine intereselor justiției, reprezentanții politici ai actualei guvernări, atunci când au obținut guvernarea, au pus presiune pe instituțiile statului pentru a înlătura reclamanta din funcție.

Menționează că, Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 48/4 din 29.03.2022 și nr. 81/6 din 15.04.2022 au fost emise prin utilizarea arbitrară a dreptului discreționar al Consiliului Superior al Magistraturii, contrar prevederilor art. art. 16, 137, 225 alin. (1) Codul administrativ.

După cum se afirmă în jurisprudență exercitarea dreptului discreționar este o instituție juridică compusă din două elemente, adică parcurge un drum legal unic care trece prin două moduri diferite. Primul este marcat de conjuncția „dacă”. Astfel, autorității publice i se poate da discreție pentru a decide indiferent „dacă” ar trebui să acționeze sau nu într-un caz specific. Al doilea element este marcat de „selecția măsurii”. La discreția autorității publice, trebuie să fie determinată o consecință legală din mai multe măsuri posibile, permise în fiecare caz separat. Prin urmare, autoritatea publică are posibilitatea de a alege o măsură.

Conform art. 118 alin (1) propoziția a 3-a din Codul administrativ, din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Codul administrativ recunoaște categoria actului administrativ individual și prescrie condițiile în care trebuie exercitată discreția când un act administrativ este emis în baza dreptului discreționar.

La caz, pîrîtul a ales în mod discreționar să aplice prevederile art. 24 al Legii cu privire la statutul judecătorului care prevede posibilitatea suspendării din funcție de judecător a unui judecător, însă nu prevede posibilitatea suspendării judecătorului din funcția administrativă și contravine art. 16 alin. (5¹) din Legea privind organizarea judecătorească.

Totodată, a ales în mod discreționar să aplice prevederile art.15 alin. (1) lit. d) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544-XIII din 20.07.1995, care au un caracter general, nu coroborează deloc cu prevederile art. 16 alin. (5¹) din Legea privind organizarea judecătorească nr. 514-XIH din 06.07.1995 și care nu sînt aplicabile raporturilor administrative la care a participat în calitate de vicepreședinte al Curții Supreme de Justiție și președinte al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție.

Consideră că, Consiliul Superior al Magistraturii urma să acționeze și în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (3) și 92 din Codul administrativ, care prevăd că, autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care face obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților. Autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele. Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților.

Consiliul Superior al Magistraturii nu a stabilit din oficiu toate aspectele de fapt ale cazului, a emis hotărârile contestate în grabă și doar a preluat acele afirmate

de Procurorul general interimar, din care considerente, în substanță a emis un act administrativ individual defavorabil ilegal.

Din textul art. 19 alin. (4) - (5) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20.07.1995 rezultă că, Consiliul Superior al Magistraturii deține un drept discreționar la emiterea actului administrativ individual privind darea acordului la pornirea urmăririi penale, reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziției judecătorului.

Conform dreptului discreționar, autoritatea publică are o marjă de apreciere și trebuie să includă propriile considerente de oportunitate în decizia sa, iar discreția nu oferă autorității publice o mână liberă în sine. Autoritatea publică trebuie să-și exercite întotdeauna discreția, așa cum este prevăzută de legiuitor.

Dreptul discreționar stabilit de lege nu stabilește doar o singură consecință juridică faptelor, ci lasă în sarcina autorității publice să aleagă consecințele legale, asigurând în acest mod flexibilitatea acțiunilor cerute de normele dreptului material care constituie temeiul actului administrativ individual.

Utilizarea dreptului discreționar este supusă unor condiții stricte conform art. 137 alin. (1) Codul administrativ, autorității publice îi se acordă un spațiu de acțiune numai în determinarea consecințelor legale care trebuie atinse atunci când le stabilește legiuitorul.

Totodată, scopul acordării discreției conform art. 16 alin. (1) din Codul administrativ este de a permite autorității publice să răspundă flexibil la diferite probleme. În acest fel, autoritatea publică poate lua decizii individuale în cadrul unui cadru normativ, făcând astfel posibilă realizarea unui echilibru între obiectivul legal abstract și circumstanțele reale al cazului.

Emiterea acordului de către Consiliul Superior al Magistraturii conform art. 19 alin. (4) și (5) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20.07.1995 trebuie să fie rezultatul unei ample analize, cu punerea în balanță a oricărui argument și cu participarea obligatorie a persoanelor implicate, în caz contrar, independența judecătorului, inviolabilitatea acestuia și separația puterilor în stat rămân la nivelul de drepturi teoretice și iluzorii.

Ingerința în dreptul la inviolabilitate a judecătorului a fost efectuată și cu încălcarea principiului securității juridice. Conform art. 30 alin. (2) din Codul administrativ, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În aceeași ordine de idei, încălcările menționate probează caracterul incert al actului administrativ individual defavorabil. Conform art. 119 alin. (1) din Codul administrativ conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert. Caracterul cert, trebuie să denote raționamentul actului administrativ

individual emis, încât dispozitivul să fie rezultatul unui raționament juridic consecutiv, proporțional și previzibil.

Consiliul Superior al Magistraturii la emiterea hotărârilor contestate a încălcat principiului cercetării din oficiu potrivit art. 22, 85 și 87 din Codul administrativ.

La caz, Consiliul Superior al Magistraturii doar a preluat unilateral afirmațiile din demersul procurorului și în lipsa unei analize din oficiu a eliberat acordul pentru efectuarea perchiziției.

Consiliul Superior al Magistraturii urma să analizeze efectiv semnul „depășirii substanțiale a mijloacelor dobândite”, inclusiv să asculte argumentele participantului la procedura administrativă în conformitate cu prevederile art. art. 32 și 94 din Codul administrativ.

Mai mult, Consiliul Superior al Magistraturii în temeiul aceluiași obligații de cercetare a stării de fapt din oficiu urma să stabilească prin analiza efectivă a faptelor dacă există o bănuială rezonabilă privind existența semnului „constatarea în baza probelor, că acestea nu aveau cum să fie obținute licit”, adică obținerea averilor prin acțiuni ilegale, ce rezultă din folosirea funcției de judecător și vicepreședinte al Curții Supreme de Justiție.

Potrivit principiului cercetării din oficiu, o autoritate este obligată să investigheze faptele pe care urmează să se întemeieze o decizie din oficiu, adică fără cererea unei persoane sau independent de aceasta.

În procedurile administrative și judiciare relevante, există un interes public deosebit în stabilirea completă și „corectă” a faptelor care trebuie evaluate și a deciziei care trebuie luată. Procesul administrativ nu servește doar protecției juridice subiective a reclamantului, ci este întotdeauna o procedură de obiecție juridică obiectivă, fapt ce rezultă din principiul separației puterilor în stat.

În cadrul cercetării oficiale, autoritatea sau instanța de judecată stabilește tipul și amploarea cercetării și nu este ținută de susținerile și cererile de probe ale părților implicate. Trebuie luate în considerare toate circumstanțele care sunt semnificative pentru cazul individual, inclusiv cele care sunt favorabile părților implicate (art. art. 32 alin. (2), 92, 94 CA),

Principiul cercetării din oficiu obligă autoritatea publică, dar și instanța de judecată să întreprindă toate investigațiile care sunt utile pentru clarificarea faptelor în cadrul discreției cuvenite.

Totodată, există obligația de a furniza informații și de a investiga în măsura în care afirmațiile părților implicate și faptele cauzei ca atare dau motive pentru aceasta după o examinare atentă. Investigațiile urmează să fie încheiate numai atunci când un rezultat relevant care influențează decizia nu se mai poate aștepta din investigațiile ulterioare.

Consecința acestei obligații de clarificare cuprinzătoare a faptelor este și o obligație de a coopera din partea celor implicați care sunt cel mai bine familiarizați

cu faptele în cauză și care, prin urmare, sunt cei mai în măsură să furnizeze informații despre acestea.

Această a fost practic imposibil de realizat prin exercitarea unei acțiuni administrative arbitrară și nedemocratice din partea Consiliului Superior al Magistraturii, care a exclus definitiv participarea sa la procedura administrativă care nici nu a verificat care probe stau la baza acestui demers.

Încălcarea obligației de cercetare oficială, adică investigarea insuficientă a faptelor, constituie un viciu de procedură, iar pe cale de consecință, eșuează legalitatea actului administrativ individual defavorabil, fapt care s-a înregistrat și în prezenta speță.

Prin acest viciu de procedură, s-a realizat o ingerință nejustificată în dreptul la independență sa ca judecător, astfel, fiind grav afectată inamovibilitatea sa în calitate de judecător și vicepreședinte al Curții Supreme de Justiție.

Reiterează că, Consiliul Superior al Magistraturii doar formal a studiat demersul Procurorului general interimar cu privire la eliberarea acordului, astfel, realizând mai mult o activitate de secretariat pentru a justifica formal acțiunea de percheziție în privința sa ca judecător și vicepreședinte al Curții Supreme de Justiție.

Un alt temei a indicat că, Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 48/4 din 29.03.2022 și nr. 81/6 din 15.04.2022 nu sunt motivate, iar aceasta contravine art.118 alin. (1), alin. (2) și alin. (3) din Codul administrativ.

La caz, lipsa unei motivări adecvate echivalează cu lipsa motivării. Asta deoarece motivarea este operațiunea administrativă prin care raționamentele avute în vedere de autoritate trebuie să fie înțelese de public și de subiecții cărora actul administrativ se adresează.

Prin desconsiderarea acestor reguli elementare și a prevederilor legale, în hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 81/6 din 15.04.2022 s-a reținut că, în condițiile unui proces penal intentat (artificial n.n.) judecătorului Tamara Chișca- Doneva, exercitarea în continuare a funcției administrative ar putea aduce atingere prestigiului justiției.

Alte argumente și motive, despre cum poate fi înțeleasă această prezumție a autorității nu se regăsesc în hotărârile contestate, iar aceasta contravine art. 118 alin. (1), alin. (2) și alin. (3) din Codul administrativ.

Conform Hotărârii Curții Constituționale din 02 iulie 2013 privind controlul constituționalității unor prevederi ale Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, potrivit căreia: a) examinarea în drept a hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii înseamnă verificarea deplină a respectării tuturor garanțiilor procedurale prevăzute de art.6 Convenția Europeană pentru Drepturile Omului; b) Procurorul General urmează să probeze și să argumenteze existența condițiilor și circumstanțelor dispunerii pornirii urmăririi penale, reținerii, arestării

sau percheziționării judecătorului, iar Consiliul are obligația să motiveze hotărârea fără a se limita la formulări generale și abstracte.

Astfel, Hotărârea nr. 48/4 din 29.03.2022 nu face față standardului consacrat de jurisprudența constituțională, fiind lovită de nulitate, întrucât vizează darea formală a acordului, fără a fi verificate condițiile și circumstanțe prevăzute de Codul de Procedură Penală. La caz, hotărârea contestată în detrimentul prevederilor legale nu reflectă motive, aprecieri și concluzii.

Totodată, din conținutul hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 81/6 din 15.04.2022 rezultă că pîrîtul s-a bazat atît pe motivare, cît și dispozitivul hotărârii emise pe calitatea de învinuit atribuită reclamantei, pe care ultima nu a avut-o niciodată.

În aceeași ordine de idei, încălcările menționate probează caracterul incert al actului administrativ individual defavorabil. Conform art. 119 alin. (1) din Codul administrativ conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert. Caracterul cert, trebuie să denote raționamentul actului administrativ individual emis, încât dispozitivul să fie rezultatul unei raționament juridic consecutiv, proporțional și previzibil.

Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr. 48/4 din 29.03.2022 și nr. 81/6 din 15.04.2022 sunt ilegale, deoarece mai contravin și art. 32 alin. (2) și art. 94 din Codul administrativ (dreptul de a participa și dreptul de a fi audiat în procedura administrativă) și art. 15 alin. (3) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, care prevede că, la ședințele Consiliului Superior al Magistraturii se citează în mod obligatoriu persoanele a căror problemă se examinează.

Cu referire la hotărîrea nr. 48/4 din 29.03.2022, și art. 15 din alin. (4) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii care prevede că, la ședința Consiliului Superior al Magistraturii se citează în mod obligatoriu. Această normă imperativă a fost încălcată de Consiliul Superior al Magistraturii.

Astfel, reclamanta a fost lipsită, inclusiv de dreptul de a recuza pe Ministrul Justiției, Sergiu Litvinenco, pe motivul că există împrejurări ce ar trezi îndoieli privind obiectivitatea lui, care pînă la numirea sa în calitate de Ministrul Justiției s-a expus în public despre Reclamanta, care după părerea lui, urmează fi eliminată din sistemul judecătoresc și atrasă la răspunderea penală.

Atrage atenția că, Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nu exceptează cazurile de necitare și neparticipare a persoanelor interesate la ședințele Consiliului.

Această practică vicioasă creată de actuala componență a Consiliului Superior al Magistraturii încalcă grav dreptul judecătorilor, în cazul dat judecătorului Tamara Chișca-Doneva la un proces echitabil, la dreptul de a se expune asupra problemei abordate la ședința CSM.

Astfel, reclamanta a fost lipsită de dreptul de a recuza Ministrul Justiției, Sergiu Litvinenco, pe motive că sunt împrejurări ce trezesc îndoieli privind obiectivitatea lui care exclud participarea Ministrului.

Cum a fost menționat în acțiunile inițiale reclamanta nu a fost citată referitor la ședințele Consiliului Superior al Magistraturii, iar datorită faptului neparticipării la ședințe, a fost lipsită de dreptul de recuzare a membrului Consiliului Superior al Magistraturii, Sergiu Litvinenco, ce denotă încălcarea art. 52 din Codul administrativ care prevede că, reclamanta deține dreptul la recuzarea membrilor organului colegial. Același drept este stabilit în art.18 al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

Consideră reclamanta că în astfel de împrejurări Ministrul Justiției, Sergiu Litvinenco, conform art. 19 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii era obligat să declare autorecuzare, însă încălcând procedură stabilită de lege a participat la ședința Consiliului Superior al Magistraturii și a votat pentru adoptarea hotărârii contestate.

Consiliul Superior al Magistraturii în calitate de autoritate publică competentă prin acțiunile sale în cadrul procedurii administrative a încălcat prevederile art. 32 din Codul administrativ.

Potrivit Codului administrativ, procedura administrativă se structurează astfel încât participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuția unui participant, acestuia i se comunică neîntârziat, într-un limbaj clar și ușor de înțeles, acțiunile care trebuie întreprinse. În condițiile legii, autoritățile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

Cu referire la hotărîrea nr. 81/6 din 15.04.2022, pe parcursul procedurii administrative intentate din oficiu de Consiliul Superior al Magistraturii (luînd act de informația Președintelui interimar al CSM), reclamanta nu a fost înștiințată despre inițierea procedurii administrative care viza aplicarea măsurii de suspendare din funcție administrativă și nu a fost citată pentru a-și realiza dreptul de a fi audiată în legătură cu faptele și circumstanțele relevante, înainte de emiterea actului administrativ individual defavorabil, ori pentru a prezenta careva probe în suportul poziției sale.

Încălcarea normelor de procedură administrativă a generat încălcarea unuia din cele mai elementare garanții procedurale, dreptul de a fi ascultat asupra faptelor care au fost invocate de Procurorul general interimar în sesizarea adresată Consiliului Superior al Magistraturii.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art.70 alin.(1) și (2) Cod administrativ, dacă inițiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanții despre aceasta în decursul unui termen rezonabil. Dacă inițiază o procedură administrativă la cerere și la procedură

participă și alte persoane, autoritatea publică îi informează în scris, în decursul unui termen rezonabil, despre procedura inițiată.

Suplimentar, în conformitate cu prevederile art.94 alin.(1) Cod administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. (2) Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

La caz, pârâta a făcut trimitere la prevederile art. 95 alin. (2) din Codul administrativ (cazul emiterii unui act de urgență) pentru a elucida obligația sa imperativă de citare la ședința unde se examina suspendarea reclamantei din funcție.

Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 48/4 din 29.03.2022 și nr. 81/6 din 15.04.2022 sunt ilegale, deoarece a fost încălcată procedura de examinare, adoptare și depășită competența la emiterea hotărârii contestate.

Consiliul Superior al Magistraturii a acționat fără cvorum, în sensul dat, art. 133 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, cvorumul reprezintă numărul minim necesar de membri prevăzut de lege pentru întrunirea valabilă a unui organ colegial sau emiterea unui act administrativ individual. Aliniatul 2 al art. 133 din Codul administrativ confirmă regula din aliniatul (1), prin sintagma „cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel.

Așadar, Legea nr.947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii prevede altfel, în următoarele condiții.

În primul rând, art. 15 alin. (2) din Legea nr.947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii prevede că ședința Consiliului Superior al Magistraturii este deliberativă dacă la ea participă cel puțin două treimi din membrii lui.

Cu referire la cele sus expuse, în astfel de împrejurări, Ministrul Justiției, Sergiu Litvinenco, conform art. 19 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii era obligat să declare autorecuzare, însă încălcând procedură stabilită de lege a participat la ședința Consiliului Superior al Magistraturii și a votat pentru adoptarea hotărârii contestate din 29.03.2022.

Atunci cvorumul ședinței din data de 29 martie 2022 nu avea să reprezinte numărul minim necesar de membri prevăzut de Lege pentru întrunirea valabilă a unui organ colegial sau emiterea unui act administrativ individual, încălcarea procedurală în cauză în continuare a dus la încălcarea de cvorum și majoritatea.

Astfel, la calcularea cvorumului pentru examinarea chestiunii „Cu privire la sesizarea Procurorului general interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea perchezițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva, de la Curtea Supremă de Justiție”, Ministrul Justiției Sergiu Litvinenco nu

a avut drept de vot, respectiv cu prezența doar a 7 membri, ce au avut drept de vot pe această chestiune, ședința nu a fost deliberativă. (2/3 din 12 = 8 membri cu drept de vot).

În al doilea rând, art. 24 alin. (1) din Legea nr.947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii prevede că, la adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot.

Prin noțiunea „participă fără drept de vot” se are în vedere prezența acestora la ședințele Consiliului Superior al Magistraturii, însă fără careva consecințe juridice pentru cvorum și majoritate. Cvorumul condiționează majoritatea. Lipsa cvorumului exclude posibilitatea declanșării majorității. Or, emiterea actului administrativ individual de autoritățile publice cu conducere colegială se realizează prin anumite particularități procedurale. De aceea art. 132 alin. (2) din Codul administrativ prevede expres că „conducerea colegială a unei autorități publice adoptă decizii prin vot”. Textul „adoptă decizii prin vot” structurează în sine cvorumul și majoritatea, categorii juridice reglementate în art. art. 133-136 din Codul administrativ.

Cu referire la Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 81/6 din 15.04.2022, această a fost luată cu 7 voturi ale membrilor prezenți (5 pro și 2 împotriva), ce demonstrează caracterul nedeliberativ al ședinței organului colegial.

În favoarea acestei poziții vin și concluziile Curții Constituționale reflectate în pct. 34-35, 81-83 din Hotărârea nr. 9 din 07.04.2022 pentru controlul constituționalității Legii nr.26 din 10 martie 2022 privind unele măsuri aferente selectării candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor (sesizarea nr.43a/2022).

Astfel, Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 81/6 din 15.04.2022 a fost adoptată în lipsa competenței, în lipsă de cvorum, cu încălcarea procedurii stabilite, ce atrage nulitatea acesteia.

La o altă încălcare menționează că, după cum denotă procesele-verbale a ședințelor din 29.03.2022 și din 15.04.2022 publicate pe pagina oficială a Consiliului Superior al Magistraturii, ședința (ordinară) din 29.03.2022 a fost convocată anterior cu ordinea de zi publicată „Referitor la cererile unor judecători de numire în funcție pînă la atingerea plafonului de vîrstă”, însă la acea data a fost clară necesitatea amânării examinării acestei chestiuni, deoarece de către dl Vasile Bolea, deputat în Parlamentul Republicii Moldova, a fost depusă la 22.03.2022, la Curtea Constituțională sesizarea pentru controlul constituționalității Legii nr. 26 din 10 martie 2022 privind unele măsuri aferente selectării candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor.

În asemenea mod, la data de 29.03.2022, la ora 09.25, Președintele interimar al Consiliului Superior al Magistraturii, Dorel Musteață, a propus includerea în Agenda ședinței și examinarea Sesizării Procurorului general interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea perchizițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva, de la Curtea Supremă de Justiție.

Evident că, de fapt a fost convocată și a avut loc o ședință extraordinară, problema ce viza vicepreședintele Curții Supreme de Justiție Tamara Chișca-Doneva a fost introdusă în ordinea de zi la începutul ședinței în mod secret.

Cu referire la ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 15.04.2022 conform procesului-verbal publicat, a avut loc o ședință extraordinară, care viza, printre altele, suspendarea din funcție a vicepreședintelui Curții Supreme de Justiție, Tamara Chișca-Doneva, la sesizarea Președintelui interimar al Consiliului Superior al Magistraturii, Dorel Musteață. Chestiunea dată nu a fost inclusă în ordinea de zi a ședinței din 15 aprilie 2022, fapt confirmat prin Agenda (cu 12 chestiuni) și Agenda supliment (cu 3 chestiuni). După cum rezultă din procesul-verbal al ședinței din 15.04.2022 publicat pe pagina oficială a CSM, chestiunea „Cu privire la suspendarea din funcție a unui judecător” nu a fost inclusă în agendă și a fost înaintată spre examinare de către Președintele interimar al Consiliului Superior al Magistraturii, Dorel Musteață.

Din analiza art.16 al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, rezultă că regulile referitor la convocarea ședințelor Consiliului Superior al Magistraturii sunt valabile și imperative în toate cazurile, excepția constituie doar condițiile de aducere la cunoștință a membrilor organului colegial datei, orei și locului ședinței, ordinii de zi, proiectelor hotărârilor ce urmează a fi adoptate și materialelor justificative ale acestora cel mai târziu cu 3 zile înainte de ședință.

Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 48/4 din 29.03.2022 și nr. 81/6 din 15.04.2022 sunt ilegale, deoarece contravin și garanțiilor constituționale de care reclamanta beneficiază în calitate de vicepreședinte al Curții Supreme de Justiție, președinte al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție.

Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii contestate în pricină, reprezintă acte administrative individuale, defavorabile, ilegale, arbitrar și contrare principiilor de organizare judiciară: principiul independenței puterii judecătorești și a judecătorului, inamovibilității, legalității.

Mai mult ca atât, aceste măsuri luate în privința reclamantei, la caz, contravin principiului independenței judecătorului, ca purtător al puterii judecătorești, care-și exercită atribuțiile exclusiv în baza legii, asigurat prin: a) procedura de înfăptuire a justiției; b) procedeul de numire, suspendare, demisie și eliberare din funcție; c) declararea inviolabilității și inamovibilității lui; d) secretul deliberărilor și interzicerea de a cere divulgarea lui; e) stabilirea răspunderii pentru lipsa de stimă

față de judecată, judecători și pentru imixtiune în judecarea cauzei; f) alocarea resurselor adecvate pentru funcționarea sistemului judiciar, crearea de condiții organizatorice și tehnice favorabile activității instanțelor judecătorești; g) asigurarea materială și socială a judecătorului; h) alte măsuri, prevăzute de lege.

La caz o decizie privind cariera unui judecător de nivelul Curții Supreme de Justiție a fost adoptată netransparent și neobiectiv.

La fel, odată cu incertitudinea administrativă și abuzurile de drept, s-a adus atingere gravă principiului preeminenței dreptului, care impune că orice imixtiune a autorităților în dreptul individului, pe care Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (Convenția) le protejează, să fie supusă unui control riguros.

Expunerile litigioase și aspectele de drept și de fapt formulate de reclamantă, pârât și persoană terță în cadrul dezbaterilor judiciare a cauzei.

Reclamanta Tamara Chișca-Doneva fiind reprezentată de avocații Petru Balan și Chitic Marina în ședința de judecată au solicitat admiterea acțiunii înaintate, suplimentar a indicat că, la emiterea hotărârilor contestate actualul președinte interimar al Consiliului Superior al Magistraturii nu are împuterniciri legale conform art. 5 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii din considerentul că, Hotărârea Curții Constituționale nr. 17 din 10 iunie 2021 nu constituie un temei de restabilire automată a lui Musteață Dorel în funcție de președinte interimar al Consiliului Superior al Magistraturii, deoarece reieșind din pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii nu există nicio hotărâre a Plenului despre numirea în calitate de președintele interimar a lui Musteață Dorel.

Reprezentanții pârâtului Consiliul Superior al Magistraturii - Alexandru Secrieru și Olesea Ciobanu, în ședința de judecată, cât și prin referințele din 06.05.2022 și 15.06.2022 au solicitat respingerea acțiunii, or hotărârile nr. 48/4 din 29 martie 2022 și cu nr. 81/6 din 15.04.2022 sunt legale, întemeiate, clare, certe, motivate, adoptate cu respectarea procedurii legale în coroborare cu normele legislative speciale derogatorii și în care s-a expus pe înțelese asupra motivelor care au condus la soluția respectivă, iar obiecțiile aduse de reclamantă, precum că hotărârile contestate au fost adoptate cu erori discreționare, într-un mod netransparent, fără audierea judecătorului vizat, fără să efectueze un control efectiv și lipsită de motivare sunt declarative, ce rezultă din interpretarea eronată a normelor legale aplicabile raportului juridic în prezenta cauză.

Nu pot fi reținute și urmează a fi respinse criticile reclamantei prin care invocă că hotărârea CSM a fost adoptată într-un mod netransparent și fără participarea și audierea judecătorului vizat, întrucât în vederea respectării prevederilor art. 23 din Legea cu privire la CSM și în limitele competențelor

atribuite prin Lege, Președintele interimar al CSM a purces imediat la informarea membrilor Plenului CSM și propunerea includerii în ordinea de zi a ședinței cu aprobarea Agendei ședinței nr. 4 din 29 martie 2022, cu completările de rigoare, a chestiunii cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu privind eliberarea acordului pentru efectuarea perchezițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva de la Curtea Supremă de Justiție, înregistrată în cancelaria Consiliului la aceeași dată, sub nr. 1137m din 29 martie 2022.

Consiliul Superior al Magistraturii punctează că având în vedere faptul că informațiile ce se conțin în sesizare și în materialele prezentate de Procurorul General interimar reprezintă informații oficiale cu accesibilitate limitată, și anume informații cu caracter personal și referitoare la activitatea de urmărire penală, publicitatea acestora ar putea aduce atingere vieții private a magistratului și a altor persoane, precum și ar putea prejudicia desfășurarea urmăririi penale, prin hotărârea CSM nr. 47/4 din 29 martie 2022, s-a dispus examinarea în ședință închisă sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu privind eliberarea acordului pentru efectuarea perchezițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva de la Curtea Supremă de Justiție.

Urmează a se ține cont și de faptul că în dezbateri a fost pusă sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu privind darea acordului la aplicarea unor acțiuni de urmărire penală, precum percheziția, necesare pentru desfășurarea anchetei penale, procedură care se desfășoară în lipsa judecătorului vizat, or, sesizarea Procurorului General interimar are un caracter cu elemente specifice de drept procesual penal, impunându-se necesitatea asigurării secretului etapei începătoare a urmăririi penale, precum și păstrarea confidențialității, și protecției a interesele altor persoane și ale desfășurării urmăririi penale.

Ce ține de alegația reclamantei ce vizează respectarea art. 70 alin. (1) și 94 alin. (1) ale Codului administrativ raportate la art. 15 alin. (4) din Legea cu privire la CSM, Consiliul Superior al Magistraturii opinează că audierea în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis, precum și informarea în scris a participanților despre aceasta în decursul unui termen rezonabil și audierea acestuia, contravine normelor Codului de procedură penală.

Astfel, prezenta și acordul judecătorului vizat în sesizarea Procurorului General interimar, nu urma a fi efectuată, or, în dezbateri a fost pusă sesizarea Procurorului General interimar privind întreprinderea unor măsuri de investigație penale, despre care persoana vizată nu urma să cunoască, până la efectuarea acestora, în scopul de a nu periclita desfășurarea urmăririi penale.

Totodată, potrivit mai multor portaluri de știri din mass-media cât și pe pagina oficială a Centrului Național Anticorupție, au apărut articole de știri, potrivit cărora vicepreședintele, judecătoarea Tamara Chișca-Doneva de la Curtea Supremă de

Justiție a fost recunoscută în calitate de bănuită în dosarul în care este cercetată penal pentru îmbogățire ilicită.

Astfel, cu privire la alegația reclamantei ce vizează respectarea art. 32 alin. (2) și 94 ale Codului administrativ raportate la art. 15 alin. (3) din Legea cu privire la CSM, Consiliul Superior al Magistraturii opinează că nu este necesară audierea și participarea judecătorului vizat în ședința Plenului CSM, pentru ai solicita opinia pe marginea chestiunii privind suspendarea acesteia din funcție, având în vedere că emiterea în regim de urgență s-a datorat interesului public și riscului major ce l-ar presupune neemiterea, în contextul în care bănuirea de săvârșire a unei infracțiuni de un judecător și menținerea acestuia în funcția de conducere fiind de natură să aducă atingere gravă prestigiului justiției.

Urmează a fi apreciate ca fiind declarative argumentele reclamantei precum că hotărârea contestată nu întrunește condițiile unui act administrativ individual motivat, or, hotărârea contestată cuprinde motivarea completă, precum motivarea în drept și în fapt, inclusiv descriere succintă a procedurii administrative cât și a circumstanțelor care au determinat emiterea actului administrativ: datele ce vizează judecătorul vizat, fapta imputată, fiind făcută trimitere la ordonanța procurorului de începere a urmăririi penale și hotărârea CSM nr. 48/4 din 29 martie 2022 prin care s-a admis sesizarea Procurorului General interimar, s-a eliberat acordul pentru efectuarea perchezițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva de la Curtea Supremă de Justiție pentru bănuiala săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 330² alin. (2) din Codul penal.

În aceste împrejurări, consideră că alegația reclamantei precum că este lipsit elementul motivării, nu întrunesc condițiile prevăzute de legislația în vigoare la care s-au referit și nu pot duce la anularea în parte a acesteia.

Mai mult, în partea motivată a hotărârii contestate a fost indicat explicit numărul de voturi a membrilor CSM, cu drept de vot, prezenți la ședință, exprimate pentru suspendarea judecătorului Tamara Chișca-Doneva de la Curtea Supremă de Justiție din funcție administrativă, până la adoptarea hotărârii definitive pe cauza dată.

Nu pot fi reținute nici criticile reclamantei cu referire la faptul că hotărârea contestată a fost adoptată în lipsa cvorumului, or, la examinarea chestiunii cu privire la suspendarea judecătorului Tamara Chișca-Doneva de la Curtea Supremă de Justiție din funcție administrativă a fost întrunit numărul minim necesar de membri prevăzut de Lege pentru întrunirea valabilă a Consiliul Superior al Magistraturii, cât și la adoptarea hotărârii pe marginea subiectului dat.

Cât privește alegațiile reclamantei cu referire la garanțiile constituționale de care beneficiază în calitatea sa de vicepreședinte al Curții Supreme de Justiție, președinte al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, este de remarcat că, măsura suspendării de drept din funcția

administrativă deținută de judecătorul Tamara Chișca-Doneva are ca scop principal protejarea prestigiului profesiei și al funcției exercitate, precum și menținerea încrederii cetățenilor în actul jurisdicțional.

Chiar dacă prezumția de nevinovăție își menține valențele pe tot parcursul procesului penal, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, îndepărtarea temporară a magistratului din exercițiul funcției administrative se justifică din considerentul păstrării imaginii de probitate morală și profesională ce trebuie să caracterizeze sistemul judiciar în ansamblul său, eliminându-se astfel orice fel de suspiciuni care ar putea să umbrească ideea de verticalitate morală pe care magistrații trebuie să o demonstreze în întreaga lor activitate.

Proporționalitatea măsurii de suspendare din funcția administrativă are ca finalitate protejarea autorității sau a instituției publice față de pericolul continuării activității ilicite și al extinderii consecințelor periculoase ale faptei penale săvârșite de către o persoană ce deține o funcție publică înaltă.

Aplicarea acestei măsuri nu aduce atingere dreptului la muncă și nivelului de trai ale persoanei vizate, deoarece suspendarea vizează doar funcția administrativă deținută, judecătorul continuându-și activitatea. În cazul în care s-ar dispune clasarea sau renunțarea la urmărirea penală ori achitarea, suspendarea din funcția publică încetează, iar funcționarul respectiv își va relua activitatea în funcția publică deținută anterior și îi vor fi achitate drepturile salariale aferente perioadei de suspendare.

În jurisprudența sa, Înalta Curte nu a reținut incidența articolului 21 din Constituție, care garantează prezumția de nevinovăție, în situația aplicării unei măsuri provizorii.

Nu pot fi reținute nici alegațiile reclamantei cu privire la neproporționalitatea măsurii aplicate de Consiliul Superior al Magistraturii, deoarece, ingerința admisă de Consiliul Superior al Magistraturii, prin emiterea hotărârii de suspendare a reclamantei din funcțiile administrative, este prevăzută direct de lege, fiind condiționată doar de pornirea urmăririi penale, iar aplicarea suspendării din funcție, reprezintă exercitarea dreptului discreționar al autorității publice în procesul de exercitare a activității administrative. Or, având în vedere procesul penal intentat în privința magistratului, exercitarea în continuare de Tamara Chișca-Doneva a funcției administrative ar putea aduce atingere prestigiului justiției.

Prin urmare, contrar afirmațiilor reclamantei, hotărârile CSM nr. 48/4 din 29.03.2022 și nr. 81/6 din 15.04.2022 sunt motivate în corespundere cu rigorile stabilite de art. 31, 118 Cod administrativ.

Reprezentantul persoanei terțe Procuratura Generală - Oleg Gavrilă în ședința de judecată, cât și prin referința din 03 octombrie 2022 a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, or prin hotărârea nr. 48/4 din

29.03.2022, Consiliul Superior al Magistraturii a oferit posibilitate organului de urmărire penală să investigheze circumstanțele cauzei sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Menționează că în conținutul acțiunii nu este indicat nici un argument plauzibil privind pretinsa ilegalitate a hotărârilor contestate. Accentuează că, sub aspect procedural nu au fost admise derogări de la actele legislative și normative ce reglementează activitatea Consiliului Superior al Magistraturii.

Cu privire la argumentele reclamantei precum că, nu ar fi fost înștiințată despre examinarea sesizării Procurorului General-interimar, menționează că aceasta nu reprezintă temei de nulitate a actului administrativ. Or, potrivit art. 23 alin. (1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947-XIII din 19.07.1996, propunerea de pornire a urmăririi penale, de reținere, de aducere silită, de arestare sau de percheziție a judecătorului se examinează de către Consiliul Superior al Magistraturii imediat, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare. Astfel, caracterul urgent al examinării acestui tip de sesizări, necesită acționarea imediată a autorității publice, iar chestiunea privind înștiințarea despre examinarea sesizării, reprezintă o limitare prevăzută de lege, reieșind din specificul sesizării examinate și necesitatea de soluționare cu celeritate a acesteia.

Acțiunea este admisibilă și întemeiată.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod. În sensul respectiv, art. 189 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată *inter alia* de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice. La caz, aceste condiții de încălcare a unui drept prin activitatea administrativă a Consiliului Superior al Magistraturii sunt întrunite.

Conform art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de

autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.48/4 din 29.03.2022 ” Cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea perchezițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva, de la Curtea Supremă de Justiție” și hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.81/6 din 15.04.2022 ” Cu privire la suspendarea din funcție a unui judecător”, constituie în sine acte administrative individuale defavorabile pentru reclamantă.

Or, conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Totodată, art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Potrivit art. 17 din Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Astfel, din conținutul acțiunii, prin prisma cadrului legal citat, rezultă că, reclamanta, Tamara Chișca-Doneva, revendică apărarea dreptului la carieră și a garanțiilor juridice ce asigură independența și inamovibilitatea judecătorului, precum și dreptul de a participa și de a fi audiată în procedura administrativă.

Acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamanta, Tamara Chișca-Doneva la instanța competentă jurisdicțional și teritorial.

Or, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (3) din Codul administrativ, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Totodată, conform art. art. 208 și 163 lit. c) din Codul administrativ acțiunea în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii se depune nemijlocit în instanța de judecată în termen de 30 zile de la comunicarea actului administrativ individual, astfel, procedura prealabilă nu se efectuează.

În sensul enunțat, art. 209 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, acțiunea în contestare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării

deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Art. 25 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19.07.1996, prevede că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii pot fi contestate la Curtea de Apel Chișinău de orice persoană interesată, în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia.

Potrivit materialelor cauzei, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamanta, Tamara Chișca-Doneva în termenul legal de 30 zile, or actele administrative ce se contestă au fost emise la 29.03.2022 și 15.04.2022, iar acțiunile au fost depuse corespunzător la 22.04.2022 și la 13.05.2022.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ reține că, reclamanta, Tamara Chișca-Doneva a utilizat corect tipul acțiunii în contestare, conform art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ pentru revendicarea drepturilor sale, or reclamanta prin acțiunea sa solicită anularea actelor administrative defavorabile acesteia, adică, hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.48/4 din 29.03.2022 ” Cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea perchezițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva, de la Curtea Supremă de Justiție” și a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.81/6 din 15.04.2022 ” Cu privire la suspendarea din funcție a unui judecător”.

Prin urmare, Completul judiciar consideră că, la caz, motive de inadmisibilitate a prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, nu sunt, deci acțiunea este admisibilă și urmează a fi examinată în fond.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

În conformitate cu prevederile art.224 alin.(1) lit.a) din Codul administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Conform prevederilor art.219 alin.(1) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor

legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Potrivit prevederilor art.220 alin.(1) din Codul administrativ se explică că, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87–93, iar potrivit art.221 alin.(1) al aceluiași act normativ, autoritățile publice sînt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sînt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații.

În virtutea art.93 din Codul administrativ, care stabilește sarcina probațiunii, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În cadrul dezbatelor judiciare, din analiza probelor administrate în conformitate cu legea, s-a stabilit cu certitudine următoarele fapte.

I.Pentru data de 29 martie 2022, ora 09:00 de către Consiliul Superior al Magistraturii a fost anunțată ședința ordinară a plenului, în care era inclusă o singură chestiune și anume: 1. Cu referire la cererile unor judecători, referitor la propunerea de numire în funcție pînă la atingerea plafonului de vîrstă (f.d. administrativ 11, vol.I).

La 29 martie 2022 la Consiliul Superior al Magistraturii a fost înregistrată sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea perchezițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca- Doneva de la Curtea Supremă de Justiție (f.d. administrativ 1-10, vol.I).

Potrivit extrasului din procesul verbal al ședinței ordinare a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.4 din 29 martie 2022, rezultă că la ședință s-au prezentat 8 membrii, dintre care 6 (șase) membrii sunt din rîndul judecătorilor, 1 (un) membru non-judecător din rîndul profesorilor titulari de drept selectat de Parlamentul RM și membrul de drept - Ministrul Justiției al RM, prin urmare ședința s-a considerat deliberativă (f.d. administrativ 12, vol.I).

În cadrul acestei ședințe ordinare, Președintele CSM a informat membrii CSM despre sesizarea parvenită și a venit cu propunerea privind includerea ei în ordinea de zi și examinarea acesteia, care a fost admisă cu votul unanim al membrilor CSM (f.d. administrativ 12, vol.I).

La fel, cu votul unanim al membrilor CSM s-a hotărît examinarea în ședință închisă, a sesizării Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea perchezițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca- Doneva de la Curtea Supremă de Justiție (f.d. administrativ 15-17, vol.I).

În cadrul ședinței închise a Plenului CSM, Procurorul General interimar, Dumitru Robu fiind prezent a susținut în totalitate sesizarea înaintată, iar în rezultatul deliberării, urmare a exprimării votului de membrii cu drept de vot, prezenți la ședință, cu 7 (șapte) voturi pro și 1 (unu) contra, Plenul Consiliului a pronunțat dispozitivul hotărârii nr. 48/4 din 29 martie 2022 prin care a admis sesizarea Procurorului General interimar și a eliberat acordul pentru efectuarea perchezițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva de la Curtea Supremă de Justiție pentru bănuiala săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 330² alin. (2) din Codul penal (f.d. administrativ 18-25, vol.I).

Completul de judecată mai reține că, la data de 12.04.2022, reclamanta Tamara Chișca-Doneva s-a adresat cu o cerere către pîrît prin care a solicitat eliberarea hotărîrii motivate a Consiliului Superior al Magistraturii nr.48/4 din 29.03.2022 ” Cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea perchezițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva, de la Curtea Supremă de Justiție” (f.d. administrativ 26, vol.I). Iar la data de 18 aprilie 2022, repetat s-a adresat cu cerere privind eliberarea hotărîrii motivate a Consiliului Superior al Magistraturii nr.48/4 din 29.03.2022 (f.d. administrativ 27-28, vol.I). La data de 22 aprilie 2022, pîrîtul a expediat în adresa reclamantei prin intermediul poștei electronice hotărîrea motivată a Consiliului Superior al Magistraturii nr.48/4 din 29.03.2022 (f.d. administrativ 29-30, vol.I).

La data de 22 aprilie 2022, Tamara Chișca-Doneva a depus la Curtea de Apel Chișinău acțiunea îndreptată către Consiliul Superior al Magistraturii privind contestarea Hotărîrii Consiliului Superior al Magistraturii nr.48/4 din 29.03.2022 ” Cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea perchezițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva, de la Curtea Supremă de Justiție” (f.d.2-12, vol.I).

II. Totodată, Completul de judecată reține că, în cadrul ședinței extraordinare a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 6 din 15 aprilie 2022, Președintele ședinței Plenului CSM, Dorel Musteață, a propus includerea în Agenda ședinței a unei chestiuni cu privire la suspendarea din funcție administrativă a unui judecător și aprobarea agendei ședinței și agendei suplimentare cu modificările propuse (f.d.administrativ 7-8, vol.II).

Ca urmare a aprobării Agendei ședinței nr. 6 din 15 aprilie 2022 cu 7 (șapte) voturi pro ale membrilor prezenți, s-a purces la examinarea chestiunilor.

Începând examinarea chestiunii nr. 16 cu privire la suspendarea din funcție a unui judecător, Președintele ședinței, Dorel Musteață, a propus de a rămâne în deliberare și de a raporta pe marginea subiectului.

Ca urmare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a considerat oportun de a dispune suspendarea din funcția administrativă de vicepreședinte al Curții

Supreme de Justiție, președinte al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, deținută de judecătorul Tamara Chișca-Doneva, până la adoptarea hotărârii definitive pe cauza penală.

După finalizarea procedurii de deliberare, Președintele ședinței, Dorel Musteață a dat citire dispozitivului hotărârii adoptate, potrivit căruia, cu 5 (cinci) voturi pro și 2 (două) voturi împotriva ale membrilor CSM cu drept de vot prezenți la ședință, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a hotărât, după cum urmează: Judecătorul Tamara Chișca-Doneva, vicepreședinte al Curții Supreme de Justiție, președinte al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 330² alin. (2) din Codul penal, se suspendă din funcție administrativă, până la adoptarea hotărârii definitive pe cauza dată (f.d. administrativ 9, vol.I).

Tot, la 15 aprilie 2022, dispozitivul hotărârii Plenului CSM nr. 81/6 din 15 aprilie 2022 a fost remis pentru informare la adresa electronică a Curții Supreme de Justiție (f.d. administrativ 10, vol.I).

Ulterior, la 27 aprilie 2022, prin scrisoarea nr.1162 m/i copia hotărârii motivate a Plenului CSM nr. 81/6 din 15 aprilie 2022 a fost remisă pentru cunoștință judecătorului Tamara Chișca-Doneva (f.d. administrativ 19, vol.I).

La data de 13 mai 2022, Tamara Chișca-Doneva a depus la Curtea de Apel Chișinău acțiunea îndreptată către Consiliul Superior al Magistraturii privind contestarea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.81/6 din 15.04.2022 ” Cu privire la suspendarea din funcție a unui judecător” (f.d.2-13, vol.II).

I.Cu privire la legalitatea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.48/4 din 29.03.2022 ”Cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea perchezițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva, de la Curtea Supremă de Justiție”, Completul de judecată reține că, în conformitate cu prevederile art.116 alin.(1) din Constituția R.Moldova, *judecătorii instanțelor judecătorești sînt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii.*

Conform art.14 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr.544 din 20.07.95, *judecătorii au dreptul să beneficieze de drepturile și libertățile consacrate de Constituția și legislația Republicii Moldova.*

Instanța notează că, una din garanțiile independenței judecătorului conform art.17 lit.c) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr.544 din 20.07.95, este asigurată prin declararea inviolabilității lui.

Potrivit art.19 din Legea cu privire la statutul judecătorului nr.544 din 20.07.95, (1) *Personalitatea judecătorului este inviolabilă. (2) Inviolabilitatea judecătorului se extinde asupra locuinței și localului lui de serviciu, vehiculelor și mijloacelor de telecomunicație folosite de el, asupra corespondenței, bunurilor și documentelor lui personale. (3) Judecătorul beneficiază doar de imunitate*

funcțională. Judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în înfăptuirea justiției și pentru hotărârea pronunțată, cu excepția cazului în care vinovăția acestuia a fost stabilită prin sentință definitivă sau, în cadrul unei proceduri disciplinare, s-a constatat intenția ori neglijența gravă în acțiunile sau inacțiunile sale, care au dus la una dintre consecințele prevăzute la art.2007 alin.(1) lit.c) din Codul civil al Republicii Moldova nr.1107/2002. (4) Urmărirea penală împotriva judecătorului poate fi pornită doar de către Procurorul General sau prim-adjunctul, iar în lipsa acestuia de către un adjunct în temeiul ordinului emis de Procurorul General, cu acordul Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile Codului de procedură penală. În cazul săvârșirii de către judecător a infracțiunilor specificate la art.243, 324, 326 și 330² ale Codului penal al Republicii Moldova, precum și în cazul infracțiunilor flagrante, acordul Consiliului Superior al Magistraturii pentru pornirea urmăririi penale nu este necesar. (4¹) Hotărârile prin care Consiliul Superior al Magistraturii își expune acordul sau dezacordul pentru pornirea urmăririi penale în condițiile alin.(4) trebuie să fie motivate și se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Magistraturii, cu anonimizarea datelor cu privire la identitatea judecătorului. (5) Judecătorul nu poate fi reținut, supus aducerii silite, arestat, percheziționat fără acordul Consiliului Superior al Magistraturii. Toate acțiunile procesuale în privința judecătorului, cu excepția cazurilor de infracțiune flagrantă, pot fi efectuate numai după emiterea ordonanței de pornire a urmăririi penale, cu respectarea garanțiilor instituite de normele constituționale și actele internaționale. Acordul Consiliului Superior al Magistraturii nu este necesar în caz de infracțiune flagrantă.

În conformitate cu art.23 alin.(1) și (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr.947 din 19.07.1996 (în redacția în vigoare la data emiterii actului contestat), propunerea Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia – a adjunctului desemnat prin ordinul Procurorului General de pornire a urmăririi penale, de reținere, de aducere silită, de arestare sau de percheziție a judecătorului se examinează de către Consiliul Superior al Magistraturii imediat, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare. Consiliul Superior al Magistraturii examinează propunerea Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia – a adjunctului desemnat prin ordinul emis de Procurorul General doar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziției judecătorului, fără a-și aroga atribuțiile unei instanțe judecătorești.

Reieșind din prevederile legale menționate se deduce că, actul administrativ individual defavorabil prin care Consiliul Superior al Magistraturii î-și oferă acordul pentru efectuarea și aplicarea măsurilor de percheziție a judecătorului

constituie o ingerință în drepturile judecătorului, în special în garanția inviolabilității acestuia.

Prin urmare, hotărârea prin care Consiliul Superior al Magistraturii î-și expune acordul pentru efectuarea acțiunilor și aplicarea măsurilor de percheziție a judecătorului trebuie să fie motivată.

La caz, ca urmare a înaintării demersului Procurorului general interimar cu privire la eliberarea acordului la efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva, Consiliul Superior al Magistraturii a inițiat o procedură administrativă, care urma a fi desfășurată cu respectarea dispozițiilor Codului administrativ.

În sensul art. 68 Codul administrativ, autoritățile publice sînt obligate să asigure: a) buna organizare și desfășurare a procedurii administrative; b) primirea, înregistrarea și soluționarea petițiilor înaintate, precum și legalitatea deciziilor și comunicarea lor în termen legal; c) aplicarea dispozițiilor privind transparența administrației și accesul la informațiile publice.

Conform art. 69 Codul administrativ, procedura administrativă se inițiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă inițiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acțiuni procedurale, iar cea inițiată la cerere se consideră inițiată din momentul depunerii cererii.

Potrivit art. 70 alin. (2) Codul administrativ, dacă inițiază o procedură administrativă la cerere și la procedură participă și alte persoane, autoritatea publică îi informează în scris, în decursul unui termen rezonabil, despre procedura inițiată.

Conform art. 94 Codul administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

Din sensul normelor legale citate mai sus, urmează că, în cazul inițierii unei proceduri administrative, în baza cererii/demersului, autoritatea publică are obligația de a informa participantii la procedura administrativă, despre procedura inițiată.

În condițiile speței, se reține că Consiliul Superior al Magistraturii nu a notificat participantul la procedura administrativă - Tamara Chișca-Doneva despre demersul înaintat de Procurorul general interimar, precum și nu a notificat-o nici despre procedura administrativă intentată în baza acestui demers.

Completul de judecată mai menționează că, legiuitorul național a statuat în mod expres și imperativ, că înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant, acesta are dreptul de a fi audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru care urmează a fi emis.

Aceeași regulă este instituită și în art. 15 alin. (4) a Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii (în vigoare la data emiterii actului contestat), care stabilește că, la ședințele Consiliului Superior al Magistraturii se citează în mod obligatoriu persoanele a căror problemă se examinează.

Potrivit prevederii legale menționate supra se atestă că, aceasta nu exceptează cazurile de necitare și neparticipare a persoanelor interesate la ședințele Consiliului.

Reieșind din cele menționate supra în coraport cu materialele cauzei, Completul de judecată reține că, ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 29 martie 2022, s-a desfășurat în lipsa reclamantei Tamara Chișca-Doneva, or la materialele dosarului administrativ nu se regăsește confirmarea faptului că ultima ar fi fost informată în modul prevăzut de lege despre data, locul și ora ședinței Consiliului, la care urma a fi pus în discuție demersul Procurorului general interimar ce o viza nemijlocit pe reclamantă.

Prin urmare, Completul de judecată constată că, această circumstanță afectează legalitatea desfășurării procedurii administrative, fiind în contradicție cu reglementările art. 28 alin. (1) din Codul administrativ, care prevede că, procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient și corespunzător scopului și contrar prevederilor art. 32 din Codul administrativ, care statuează că ... în condițiile legii, autoritățile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate cât și contrar prevederilor art.94 Cod administrativ.

Astfel, prin desfășurarea procedurii administrative inițiate în baza demersului Procurorului general interimar, în lipsa notificării și audierii corespunzătoare a participantei Tamara Chișca-Doneva, acesteia i s-a adus o atingere directă inclusiv dreptului său la apărare. Or, ultima nu a avut posibilitatea de a se apăra, de a solicita recuzarea unor membri ai CSM, de a prezenta probe și de a fi audiată asupra demersului înaintat.

Referitor la argumentul înaintat de pîrît la acest aspect precum că, prezența și acordul judecătorului vizat în sesizarea Procurorului General interimar, nu urma a fi efectuată, or, în dezbatere a fost pusă sesizarea Procurorului General interimar privind întreprinderea unor măsuri de investigație penale, despre care persoana vizată nu urma să cunoască, până la efectuarea acestora, în scopul de a nu periclita desfășurarea urmăririi penale, Completul de judecată îl consideră ca fiind neîntemeiat, or prin hotărîrea contestată s-a eliberat acordul pentru efectuarea perchezițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva de la Curtea Supremă de Justiție pentru bănuiala săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 330² alin. (2) din Codul penal, iar potrivit art.125 alin.(1) Cod de procedură penală, *organul de urmărire penală este în drept să efectueze percheziție dacă din probele*

acumulate sau din materialele activității speciale de investigații rezultă o presupunere rezonabilă că într-o anumită încăpere ori într-un alt loc sau la o anumită persoană se pot afla instrumente ce au fost destinate pentru a fi folosite sau au servit ca mijloace la săvârșirea infracțiunii, obiecte și valori dobândite de pe urma infracțiunii, precum și alte obiecte sau documente care ar putea avea importanță pentru cauza penală și care prin alte procedee probatorii nu pot fi obținute.

Iar art. 127 alin.(2) Cod de procedură penală, prevede că, *la efectuarea percheziției sau ridicării de obiecte și documente trebuie să fie asigurată prezența persoanei la care se face percheziția sau ridicarea ori a unor membri adulți ai familiei acesteia, ori a celor care reprezintă interesele persoanei în cauză. Dacă prezența acestor persoane este imposibilă, se invită reprezentantul autorității executive a administrației publice locale.*

Prin urmare se atestă cu certitudine că, participarea reclamantei Tamara Chișca-Doneva la examinarea demersului înaintat de Procurorul general interimar nu ducea la obstrucționarea urmăririi penale, or această acțiune procesual penală urma a fi efectuată imediat ca urmare a dării acordului în acest sens de pîrît, în prezența reclamantei ori a unor membri adulți ai familiei acesteia în conformitate cu prevederile legale.

Mai mult ca atît, în sesizarea Procurorului general interimar nu s-a invocat careva temeuri de urgență de efectuare a acestei proceduri procesual penale și necesitatea examinării imediate a acesteia și în lipsa reclamantei, în vederea acumulării probatoriului în cadrul procesului penal.

În conformitate cu art. 31 Cod administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

În conformitate cu prevederile art.118 din Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: *investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului* etc. **Motivarea completă este obligatorie, este parte**

integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia. Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Completul judiciar menționează că, Hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii nr.48/4 din 29.03.2022 ” Cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea perchezițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva, de la Curtea Supremă de Justiție”, urmează a fi anulată și pentru faptul că autoritatea publică nu a îndeplinit procedura de emitere a actului administrativ individual și anume cea de motivare, or persoana interesată ale cărei drepturi sunt vizate urmează să cunoască motivele admiterii demersului înaintat de Procurorul general interimar. Însă, lecturînd această hotărîre din aceasta nu se desprind motivele care au fost puse la baza admiterii sesizării procurorului.

Pe aceeași undă de idei, Completul de judecată reține constatările Curții Constituționale din hotărîrea nr.23 din 27.06.2017 și anume [...76. Curtea menționează că în situația în care Consiliului Superior al Magistraturii i se cere să își dea acordul pentru pornirea urmăririi penale, aplicarea măsurilor procesuale sau efectuarea acțiunilor procesuale în privința judecătorului, **acesta are obligația să motiveze hotărîrea sa, ținînd cont de circumstanțele particulare ale fiecărui caz în parte, fără a se limita la formulări generale și abstracte.**

77. Nu există nicio îndoială că decizia de ridicare sau nu a imunității judecătorului ține de marja de apreciere a Consiliului Superior al Magistraturii, însă această apreciere trebuie să fie însoțită de o motivare corespunzătoare, astfel încât să se depășească orice suspiciune de arbitrar. Iar întru realizarea acestui deziderat, Curtea consideră că este indispensabilă aprecierea materialelor prezentate, chiar dacă în cele din urmă va exista și o examinare a acestora de către instanța de judecată independentă și imparțială [obligată ope legis să asigure respectarea garanțiilor ce decurg din articolul 6 din Convenția Europeană], cu posibilitatea exercitării căilor de atac asupra actului judecătoresc pronunțat.

78. Adițional, Curtea relevă că, exprimându-și acordul sau refuzul pentru pornirea urmăririi penale în privința judecătorului, precum și pentru reținerea, aducerea silită, arestarea sau percheziționarea judecătorului, **Consiliul Superior al Magistraturii are dreptul și obligația de a aprecia materialele prezentate, fără să formuleze concluzii asupra vinovăției judecătorului.**]

Conform art.85 alin.(3) Cod administrativ, *autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care face obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților. Pentru aceasta, autoritatea publică stabilește scopul investigațiilor necesare și felul acestora.*

Iar art.92 alin.(1) și (2) Cod administrativ, prevede că, *autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luînd în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele. Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților.*

Analizînd faptele expuse supra prin prisma cadrului legal expus, Completul de judecată reține că, la emiterea Hotărîrii nr.48/4 din 29.03.2022 ” Cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea perchezițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva, de la Curtea Supremă de Justiție” Consiliul Superior al Magistraturii nu a stabilit din oficiu toate circumstanțele de fapt al cazului, dar a emis hotărîrea preluînd doar argumentele invocate de Procurorul general interimar, fără a examina și alte probe, limitîndu-se la formulări generale și abstracte.

La caz, Completul judiciar notează că, Consiliul Superior al Magistraturii într-adevăr deține un drept discreționar la luarea deciziei privind darea acordului la efectuarea percheziției, deoarece fiecă membru al CSM discreționar votează, însă acest drept trebuie înțeles în sensul că, din motivarea deciziei discreționare, trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea acestui drept discreționar, însă la caz, aceste puncte de vedere lipsesc.

Astfel, completul relevă că, actul administrativ individual defavorabil contestat, nu conține în sine o motivare completă, clară, cu trimiteri la probe or, această exigență trebuie realizată într-un mod suficient de explicit, condiție legală care în speța dedusă judecății nu a fost respectată. Iar, nemotivarea creează impresia justițiabililor că autoritatea publică emite acte administrative arbitrare, în lipsa prezenței probelor.

Prin urmare, se atestă că Consiliul Superior al Magistraturii nu și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege, iar această încălcare se materializată prin faptul că actul administrativ contestat a fost emis cu încălcarea procedurii stabilite, ceea ce poartă un caracter neproportional scopului urmărit, fapt ce denotă și ilegalitatea lui în fond.

II. Cu privire la legalitatea Hotărîrii Consiliului Superior al Magistraturii nr.81/6 din 15.04.2022 ” Cu privire la suspendarea din funcție a unui judecător”, Completul de judecată reține că, art.116 alin.(5) din Constituția RM explică, *deciziile privind numirea judecătorilor și cariera acestora trebuie să fie adoptate în baza unor criterii obiective, bazate pe merit, și a unei proceduri transparente, în*

condițiile legii. Promovarea sau transferul judecătorilor se face doar cu acordul acestora.

Art.123 alin.(1) din Constituția RM, prevede că, *Consiliul Superior al Magistraturii asigură numirea, transferarea, detașarea, promovarea în funcție și aplicarea de măsuri disciplinare față de judecători. Consiliul Superior al Magistraturii își exercită atribuțiile în mod direct sau prin intermediul organelor sale specializate.*

Conform art.16 alin.5¹ din Legea privind organizarea judecătorească nr.514 din 06.07.95, *în cazul în care evaluarea performanțelor președintelui sau, după caz, ale vicepreședintelui instanței judecătorești a eșuat, hotărîrea colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor constituie temei de drept pentru suspendarea sa din funcția de președinte sau, după caz, de vicepreședinte.*

Potrivit art.24 din Legea cu privire la statutul judecătorului nr.544 din 20.07.95 (în vigoare a data emiterii actului contestat), *(1) Judecătorul poate fi suspendat din funcție, la cerere sau din oficiu, prin hotărîre a Consiliului Superior al Magistraturii, dacă: a) în privința lui se începe urmărirea penală, pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii în cauza respectivă; b) este recunoscut absent fără veste prin hotărîre judecătorească definitivă; c) participă la campania preelectorală în calitate de candidat pentru autoritatea publică sau autoritatea administrației publice locale; d) i se acordă concediu de maternitate și pentru îngrijirea copilului pe un termen de pînă la 3 ani. (1¹) Judecătorul este suspendat de drept din funcție pînă la eliberarea sa din funcție dacă: a) evaluarea performanțelor sale a eșuat – din ziua adoptării hotărîrii corespunzătoare a colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor; b) colegiul disciplinar a propus eliberarea sa din funcție – din ziua adoptării hotărîrii corespunzătoare a colegiului disciplinar; c) Consiliul Superior al Magistraturii a refuzat propunerea pentru numirea sa în funcție pînă la atingerea plafonului de vîrstă – din ziua adoptării hotărîrii corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii." (2) În cazul suspendării din funcție a judecătorului, salariul acestuia se plătește în condițiile legii. (3) Suspendarea din funcție a judecătorului din cauzele enumerate la alin.(1), cu excepția lit.a), nu atrage anularea inviolabilității personale și a garanțiilor materiale și sociale. (4) În cazul prevăzut la alin.(1) lit.a), dacă nu a fost probată vinovăția judecătorului sau a fost pronunțată o hotărîre de achitare ori de încetare a procesului penal, sau în cazul anulării actelor care au servit drept temei pentru suspendarea sa din funcție în baza alin.(11), suspendarea din funcție încetează și judecătorul este repus în toate drepturile avute anterior. (5) În cazurile prevăzute la alin.(1) lit.c) și d), la expirarea termenului pentru care judecătorul a fost suspendat din funcție, acestuia i se acordă funcția de judecător pe care a deținut-o pînă la suspendare sau, cu consimțămîntul judecătorului, i se acordă o altă funcție de judecător echivalentă.*

Reieșind din prevederile legale menționate supra rezultă că, legiuitorul expres a prevăzut temeiurile de suspendare din funcția de judecător și temeiurile de suspendare din funcția administrativă, ceea ce la caz, Completul de judecată nu le regăsește în actul contestat, or la emiterea hotărîrii nr.81/6 din 15.04.2022 ” Cu privire la suspendarea din funcție a unui judecător” Consiliul Superior al Magistraturii a invocat doar scopul principal - protejarea prestigiului profesiei și al funcției exercitate, precum și menținerea încrederii cetățenilor în actul de justiție și atât.

Totodată, Completul de judecată conchide că, Consiliul Superior al Magistraturii la caz a aplicat în mod discreționar prevederile art.15 alin. (1) lit. d) din Legea cu privire la statutul judecătorului, care au un caracter general și care nu coroborează deloc cu prevederile art. 16 alin. (5¹) din Legea privind organizarea judecătorească și care nu sînt aplicabile raporturilor administrative la care reclamanta participă.

În conformitate cu prevederile art.29 al Codului administrativ, *orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.*

Completul de judecată reține că, principiul proporționalității se referă la faptul că, măsurile de ingerință în drepturile persoanei ar trebui folosite cu atenție și numai atunci când este cu adevărat urgent, deci puterea publică nu ar trebui să intervină în drepturi mai mult decît este necesar. Astfel, proporționalitatea măsurii previne interdicția excesului.

Testul de proporționalitate se realizează pe verticală, iar lipsa unui element eșuează testul și denotă ilegalitatea actului administrativ individual defavorabil.

În conformitate cu aceasta, o măsură oficială întreprinsă de autoritățile publice și instanța de judecată este proporțională dacă: are un scop legitim, este potrivită, necesară și rezonabilă.

Completul de judecată reține că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 81/6 din 15.04.2022 nu conține motivarea scopului, caracterului potrivit, necesar și rezonabil al deciziei luate de suspendare a reclamantei din funcție administrativă, or fiecare măsură autorizată de Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să fie motivată din punct de vedere a proporționalității.

În speță, instanța constată că, Consiliul Superior al Magistraturii a decis, fără o motivare a necesității intervenirii în cariera judecătorului Tamara Chișca-Doneva, dispunerea suspendării Reclamantei din funcția administrativă de

vicepreședinte al Curții Supreme de Justiție, președinte al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție.

Completul de judecată mai reține că, procedura administrativă care s-a finalizat cu emiterea Hotărârii nr.81/6 din 15.04.2022 ” Cu privire la suspendarea din funcție a unui judecător”, a fost inițiată din oficiu de Președintele interimar al Consiliului Superior al Magistraturii, fără ca Tamara Chișca-Doneva să fi fost înștiințată legal despre această procedură, or art.70 alin.(1) și (2) Cod administrativ, prevede expres că, dacă inițiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanții despre aceasta în decursul unui termen rezonabil. Dacă inițiază o procedură administrativă la cerere și la procedură participă și alte persoane, autoritatea publică îi informează în scris, în decursul unui termen rezonabil, despre procedura inițiată.

La fel, și art. art. 15 alin. (4) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii (în vigoare la data emiterii actului contestat), stabilește că, la ședințele Consiliului Superior al Magistraturii se citează în mod obligatoriu persoanele a căror problemă se examinează.

Prin urmare încălcarea normelor de procedură administrativă a generat încălcarea unuia din cele mai elementare garanții procedurale, dreptul reclamantei de a fi ascultată în legătură cu faptele și circumstanțele relevante, înainte de emiterea actului administrativ individual defavorabil acesteia.

La emiterea actului contestat, Consiliul Superior al Magistraturii a făcut trimitere la art.95 alin.(2) Cod administrativ, care prevede că, *audierea nu este necesară în cazul emiterii unui act de urgență datorită interesului public și riscului major ce l-ar presupune neemiterea. În acest caz, audierea trebuie realizată și consemnată într-un proces-verbal în cel mult 5 zile de la emiterea actului. Dacă în urma audierii se consideră că actul trebuie modificat și acest lucru este posibil, actul se modifică cu luarea în considerare a audierii sau declarației participantului. Audierea ulterioară poate fi realizată și cu ocazia soluționării cererii prealabile, dacă aceasta a fost înaintată.*

Din conținutul motivării Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.81/6 din 15.04.2022 ” Cu privire la suspendarea din funcție a unui judecător”, Completul de judecată atestă că temeiul reținut de pîrît este unul neîntemeiat, or procedura administrativă a fost inițiată din oficiu peste 22 zile de la data pornirii urmăririi penale în privința reclamantei și peste 17 zile de la emiterea hotărârii nr.48/4 din 29.03.2022, prin urmare nu se atestă cazul de urgență, iar ca urmare reclamanta urma a fi înștiințată legal despre inițierea procedurii administrative și audiată, așa după cum stabilesc normele imperative ale Codului administrativ, citate supra.

Reieșind din cele menționate supra, Completul de judecată reține că, potrivit jurisprudenței CtEDO expuse în cauza *Volkov contra Ucrainei*, Curtea a reținut

statuările pertinente din Raportul lui Thomas Hammarberg, Comisar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei, în urma vizitei sale în Ucraina (19-26 noiembrie 2011), CommDH(2012)10, 23 februarie 2012, care, la aspectele ce se referă la independența și imparțialitatea judecătorilor, a menționat că, ”independența sistemului judiciar – care implică de asemenea independența fiecărui judecător în parte – trebuie protejată în drept și în fapt...”

În acest sens, Completul judiciar mai reține și statuările Curții Constituționale expuse în hotărârile sale nr.22 din 5 septembrie 2013 și nr.26 din 11 noiembrie 2014, potrivit cărora, ”într-un stat de drept este esențială obligația de respectare a Legii Supreme, care reprezintă garantul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. La rândul său, o condiție primordială de edificare și funcționare a unui stat de drept constituie realizarea principiului separației puterilor în stat.

În mecanismul statal de apărare a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului un factor de primă importanță îl constituie buna funcționare a autorităților judecătorești. Protecția judiciară efectivă și completă se poate realiza doar în condițiile unei adevărate independențe a autorității judecătorești, în special a judecătorului - exponent al puterii judecătorești. Acest fapt impune asigurarea autonomiei și independenței puterii judecătorești, reglementarea constituțională a limitelor și principiilor activității sale.

Principiul legalității, care stă la baza justiției, prezumă caracterul legal al instanței judecătorești prin asigurarea independenței, imparțialității judecătorilor și supunerii lor numai legii.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene, sintagma ”instituită de lege” din articolul 6 al Convenției presupune că o instanță instituită de lege trebuie să îndeplinească o serie de condiții, precum independența membrilor săi și durata mandatului lor, imparțialitate și existența garanțiilor procedurale (*Hotărîrea Coëme și alții v. Belgia din 22 iunie 2000, § 99*).

Astfel, independența justiției este o condiție obligatorie pentru existența statului de drept și o garanție fundamentală a unui proces echitabil. Această independență urmează a fi asigurată de către stat. Realizarea principiului independenței judecătorului, pus la baza autonomiei autorității judecătorești, se asigură prin procedura de înfăptuire a justiției, modul de numire, suspendare, demisie și eliberare din funcție a judecătorului, prin declararea inviolabilității judecătorului.

Curtea reiterează că independența judecătorului este un element esențial al statutului juridic și condiția principală a autonomiei autorității judecătorești.

Principiul independenței judecătorilor presupune că judecătorul, în calitate de deținător al autorității judecătorești, trebuie să-și poată exercita funcția sa în deplină independență, în raport cu toate constrângerile, forțele de natură socială,

economică și politică și chiar în raport cu alți judecători și în raport cu administrația judecătorească.

Prin urmare, independența judecătorului constituie un factor determinant în realizarea accesului liber la justiție - drept fundamental garantat de articolul 20 din Constituție.

Potrivit art.225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

- a) și-a exercitat dreptul discreționar;
- b) a luat în considerare toate faptele relevante;
- c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;
- d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Potrivit art. 137 alin.(1) - (4) Cod administrativ, *în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.*

Completul de judecată, menționează că autoritatea publică nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreționar. Acțiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreționară cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art. 137 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit căruia autoritățile publice „trebuie” să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Prin urmare, Consiliul Superior al Magistraturii era obligat prin lege să își exercite discreția, însă fără erori discreționare, pe când la caz acesta a admis erori discreționare la emiterea actelor contestate.

Argumentul pîrîtului invocat în referința depusă precum că, atît hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii nr.48/4 din 29.03.2022 ” Cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea perchezițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva, de la Curtea Supremă de Justiție”, cît și Hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii nr.81/6 din 15.04.2022 ” Cu privire la suspendarea din funcție a unui judecător”, conțin considerentele care justifică emiterea acestor acte, fiind expuse

temeiurile de fapt și de drept, care au stat la baza adoptării acestora, cât și oportunitatea emiterii actelor administrative contestate, Completul judiciar îl reține ca fiind neîntemeiat, deoarece, temeiurile de fapt și de drept indicate în conținutul hotărârilor contestate contravin reglementărilor legale în vigoare, iar oportunitatea actelor administrative, nu justifică încălcările de lege admise la emiterea acestora.

În contextul celor supra-elucidate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, urmează a fi anulată Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.48/4 din 29.03.2022 ”Cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea perchezițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva, de la Curtea Supremă de Justiție” cât și Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.81/6 din 15.04.2022 ” Cu privire la suspendarea din funcție a unui judecător” ca fiind emise contrar legii.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite ca întemeiată acțiunea înaintată de Tamara Chișca-Doneva împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind contestarea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.48/4 din 29.03.2022 ” Cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea perchezițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva, de la Curtea Supremă de Justiție” și a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.81/6 din 15.04.2022 ” Cu privire la suspendarea din funcție a unui judecător”.

Se anulează hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.48/4 din 29.03.2022 ”Cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea perchezițiilor în privința judecătorului Tamara Chișca-Doneva, de la Curtea Supremă de Justiție” și hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.81/6 din 15.04.2022 ” Cu privire la suspendarea din funcție a unui judecător”.

Hotărârea este executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Motivarea recursului se prezintă în termen de 30 zile de la notificarea hotărârii motivate, prin depunerea la Curtea Supremă de Justiție. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Președintele completului,

Anatolie Minciuna

Judecatorii
Palanciuc

Ecaterina

Veronica Negru